

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.2. Icilini miseria & mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

Jerem. 31 tres comederunt uiam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt; aut cum Poëta: *Quidquid committunt reges, plectuntur Achivi.* Plurimi enim sunt, qui nihil belli poenae dignum putant à se commissum, & omnia in reges, principesque reijciunt. Quare non magnopere curant de poenitentia agenda, cum in se nihil reperiant poenitendum. Quod sanè etiam dicere potuisset illa multitudo flagellantium se se Italorum, (in qua utique multi innocentes, immo & pueri, & puellæ fuerunt, quæ nescierunt adhuc, quid sit peccare) sed non dixit; non dixerunt Niniuitæ, non tres pueri in Babylo-nica fornace; quia optimi quique, præ animi demissione, non se se solent excusare, more superborum, qui ubique se iudicant esse innocentes, etiam cum maximè peccauerunt. *At iustus, prior est accusator sui.* Sed ad historiam veniamus.

Prou. 18.
27.

II.
ICILINI
MISERIA
ET MORS,

Narrat igitur Carolus Sigonius, in illa turbidissima Italiae tempestate, præcipuæ familiae fuisse duos fratres *Icilinum* & *Albericum à Romano*, (cuius gentis potentissimæ ea erat vis, ut facile imperium consecuta Lombardia fuisset, nisi ei summa diligentia fuisset occursum) post diuturnam felicitatem,

tem,

tem, post multos aduersariorum fatigatos, in hanc fortunam incidisse. Icilius, cum ei Golielmus Surefinus Mediolani dominatum promississet, delectu ex suis & Germanis habito, Brixia mouit. Sed à Martino Turriano circumuentus, cernens se in maximas, quas non putarat, angustias esse compulsus, cum à fronte atq; à tergo ab hostibus urgeretur, & summa commeatum inopia pressus inter oppida ac flumina hostilia clauderetur, summi proelii copiam saepe fecit; quod ubi detrectari de industria vidit, ne ibi fame conficeretur, pontem perumpere transeundi gratia statuit: atq; eò progressus eius defensores inuasit, eosq; vi facta iam propellere incipiebat; cum sagittam ex propugnaculo pontis per balistam emissam in articulum pedis accepit, quod vulnus licet dolorem ingentem inureret, ipse tamen euulso spiculo astute dissimulauit. Ubi verò se per pontem euadere non posse sensit, Casiano, loco sibi, ut à vate quondam acceperat, fatali relicto, Vicomercatum repetijt, atq; ibi animum ut pridie, vado tranauit. Ceterum Bergomum versus properantem coniurati tandem adepti circumuenerunt, ac proelio decertare coactum. III. Kal. Octobr. viuum in potestatem redegerunt. Hunc verò ubi captum pri-

MACHS

III
 ALBERTI
 CALABR
 T. S. S. S.
 BERGOMI

uatus homo conspexit, adeò iram ex accepta iniuria contractam non tenuit, ut ipsum in caput grauissimè vulneràrit. Inermi inde in tabernaculum Bosonis adducto, vulgò milites ad eum, visendum, perinde atque ad egregium aliquod in terris spectaculum conuolarunt. Non defuere quoque, qui oculos fortuna illius miserabili saturare, ac probra & contumelias ingerendo libidini suae indulgere voluerunt. Quin etiam multi stimulantibus odijs ipsum suis manibus discerpissent, nisi Marchionum eos auctoritas ab eiusmodi temeritate retinisset. Voces tamen multorum mortem crudeli tyranno identidem intentantium sunt audita. Ille interim demisso vultu, tristis, elinguis, sine cibo, & sine curatione, totum diem transegit. Inde superueniente nocte à principibus, ut occideretur, Soncinum sub custodia missus est. Ibi curatus, & à Bosone pro officio bonum habere animum iussus, undecim dies mansit, quibus transactis, demum dolore magis animi quàm vulnerum grauitate confectus, sine poenitentia annos LXV. natus decessit.

III. Albericus autem, Icilino deletò, parum se tutò esse Taruisij ratus, in castrum S. Zenonis nuper in sinibus Taruisinis ad eiusmodi tempora conditum se recepit, atq; eò thesaurum ac familiam